

سنجش کیفی و کمی وضعیت پیاده مداری در محلات شهری (مورد مطالعه: محله کرمان)^۱

فاطمه ریحانی^۲، پویان شهابیان^۳*

۲- کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، reihani.r@gmail.com

۳- استادیار گروه شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، shahabian@iauctb.ac.ir

چکیده

امروزه موضوع پیاده مداری در دنیا از حالت شعار خارج شده است. پیاده مداری، با توجه به منابع زیست محیطی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، ادراک محیطی و ارتقا ایمنی و امنیتی که دارد، به موضوعی کلیدی در مباحث شهرسازی تبدیل شده است. در یک محله پیاده-مدار باید طراحی خیابان ها و خانه ها و نحوه استقرار تسهیلات و ارائه خدمات به گونه ای باشد که به طور طبیعی افراد را به تحرک جسمانی و اجتماعی در طول زندگی روزمره محله ای وادار کند. توجه به درک معیارهای تاثیر گذار از نظر ساکنین در سنجش میزان قابلیت پیاده مداری یک محله، از موضوعات مهمی است که باید مورد توجه قرار بگیرد. از این رو در پژوهش حاضر سعی شده است پس از معرفی و بررسی برخی شیوه های مختلف برای سنجش وضعیت پیاده مداری محلات شهری، با استفاده از روش منتخب یعنی؛ روش واک اسکور امتیاز پیاده مداری پلاک های محله سنجیده و از طریق پرسشنامه به سنجش کیفی محله از نظر ساکنین پرداخته و همچنین در این مطالعه به منظور عینی شدن نتایج وضعیت پیاده مداری محلات شهری، محله کرمان شهر تهران مورد سنجش قرار می گیرد، در نهایت پس از محاسبه امتیاز پلاکهای پیاده مدار محله در روش کمی و با تبدیل کیفیات مورد انتظار به شاخص های قابل اندازه گیری و امتیاز دهی به آنها در روش کیفی، به سنجش وضعیت پیاده مداری محله پرداخته شده است. از نتایج حاصله از مقایسه تطبیقی سنجش کیفی و کمی پیاده مداری به عنوان دو روش تلفیقی و مکمل، در محله کرمان حاکی از آن است که محله کرمان تا حدی ویژگی های محله پیاده مدار را دارا میباشد و در وضعیتی نسبتاً مناسب به لحاظ پیاده مداری قرار دارد.

واژه های کلیدی: پیاده مداری، شیوه های سنجش، واک اسکور، محله کرمان

^۱- این مقاله بر گرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد فاطمه ریحانی با عنوان سنجش کیفی و کمی پیاده مداری در محلات شهری (نمونه موردی: محله کرمان) است که به راهنمایی دکتر پویان شهابیان در دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه تهران مرکز ی دفاع شده است.